

عنوان مقاله:

مقایسه اندیشه محوری دو سبک معماری (فولدینگ-دیکانستراکشن)

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی عمران، معماری و مدیریت توسعه شهری در ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

عباس غفاری - دانشگاه هنر اسلامی تبریز، دانشکده چند رسانه ای

حسن ایمانی بخشایش - دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، جلفا، ایران

احسان بزازآبکنار - دانشکده هنر و معماری، دانشگاه آزاد اسلامی واحد بین المللی جلفا، جلفا، ایران

خلاصه مقاله:

در طول تاریخ، محملی برای بیان اندیشه و تمنیات درونی بشری بوده که تلاش داشته است تا تبلور درونمایه های فکری و فرهنگی خود را به ترسیم و تجسیم مادی قرین کند. این امر به پهنای وسعت تاریخ بشری، مراحل و مراتب تغییر و استحاله گوناگونی به خود دیده است. چنانچه هر آنچه به نام دین و مذهب تسمیه دارد، در معماری خود را به صور گوناگون پدیدار می کند، تا بتواند پاسخی به تمنیات بشری باشد و او را در این باب یاری دهد. به عبارتی آنچه به عنوان آثار معماری مشاهده می شود، مستقیم یا غیر مستقیم با اندیشه ای پیوند خورده و دیر و زود زمان تبلور فیزیکی یافته است. اندیشه در آفرینش، اثر پنهان ولی حضوری عاشقانه دارد. اندیشه در ساحت آفرینشگری به معنای ساختن چیزها از طریق دمیدن روح عشق و زندگی در آنها و به لحاظ زیبایی شناسی، خوشایند کردن آنهاست؛ درست مانند مسیر خلقت الهی. هدف این پژوهش، بررسی و مقایسه اندیشه محوری دو سبک معماری (فولدینگ- دیکانستراکشن) می باشد در این راستا، ابتدا تعاریف و مطالبی مربوط اندیشه محوری بیان می شود سپس به بررسی تعاریف معماری دیکانستراکشن و فولدینگ و همچنین اندیشه نظریه پردازان در این زمینه پرداخته می شود و در ادامه دو نمونه از آثار معماران بزرگی همچون دنیل لیبسکیند و پیترایزنمن، مورد بررسی قرار گرفته است. بر این اساس تحقیق حاضر به صورت توصیفی- تحلیلی می باشد که اطلاعات آن به صورت اسنادی و کتابخانه ای جمع آوری گردیده است.

کلمات کلیدی:

اندیشه محوری، فولدینگ، دیکانستراکشن، سبک معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/846678>

